

בס"ד

ענג שבת

פרשת: תזריע - מצורע

כ"ו באדר שני ה'תשע"ד (28.03.2014)

יוצא לאור ע"י העמותה להשרשת ערכים יהודיים לאומיים (שנה עשרים ושמונה)

עלון מס' 14 (1112)

ערב שבת קודש

עלון דו שבועי

מאז 1890

פהניס

אלכוהול 40% הכי טבעי שיש

להזמנות חייגו: 03-5444922

cohens1890@gmail.com

בס"ד

מפעל תפילין זיס 77

יצור בחי תפילין גסות מהודרות בכל הנוסחאות

להתיעצות ולהזמנה: 09-8870673

יריד עולם היהדות

תצוגה לציבור הרחב לבתי כנסת וישיבות

אולמי קונקורד, מצדה - כנרת 3, בני ברק (מאתר מנחם מנדל והמסעדה היהודית)

י"ב-י"ג אייר תשע"ד (12-13 מאי 2014) בשעות 16:00 - 23:00

לצפייה בתמונות מהירידים הקודמים באתר: www.dafyot.com

דפי שופר 03-9678555

התערוכה המקצועית לצרכנות דתית של דפי שופר

רהוט לבתי כנסת • יטראז'ים • פרחות • תיקי ס"ת • לחות דיגיטלים • תשמישי קדושה • סת"ם • ספרים • טבע ובריאות • פטנטים בהלכה וטכנולוגיה

לגבאים הנרשמים מראש במייל sfr@bezeqint.net כרטיסים ומתנות יקרי ערך בהגרלה מעיל לס"ת • רימונים ואצבע • תז.ז לס"ת • כספת לגבאים • שעון זמנים • ס"ת גדול לילדים • 12 מפסקודש • סטנדרים שולחניים • כרטיסות לשבת • חומשים • מחזוריים • ערכות הדר 4 המינים

נאו"ת דש"א

נופש, אירוח ותרבות, ארגון שבתות עיון ושבת התן

פסח	פסח	פסח	שבת הגדול
פסח פתחת הארחה "מפנים" מודיעין-מכבים-רעות	פסח במלון עין בטבריה	פסח פתחת הארחה המשופך ברמות שפירא - בית מאיר	פסח פתחת הארחה המפואר בית נגן - יהושלים
י"ד-כ"א ניסן תשע"ד (14-21/4)	י"ד-כ"א ניסן תשע"ד (14-21/4)	ט"ז-כ"א ניסן תשע"ד (16-21/4)	י"א-י"ב ניסן תשע"ד (11-12/4)
נותרו חדרים אחרונים	נותרו חדרים אחרונים	נותרו חדרים אחרונים	נותרו חדרים אחרונים
במחיר מציאה לשבעה לילות או חלקם	במחיר מציאה לשבעה לילות או חלקם	במחיר מציאה לשבעה לילות או חלקם	במחיר מציאה לשבעה לילות או חלקם
כשרות מהודרות, מוצרי בשר ועופות (מחפוד), שרויה ללא קטניות, חדרים מאובזרים: מקרר, קומקום, טלויזיה וכו'...	כשרות מהודרות, מוצרי בשר ועופות (מחפוד), שרויה ללא קטניות, חדרים מאובזרים: מקרר, קומקום, טלויזיה וכו'...	כשרות מהודרות, מוצרי בשר ועופות (מחפוד), שרויה ללא קטניות, חדרים מאובזרים: מקרר, קומקום, טלויזיה וכו'...	כשרות מהודרות, מוצרי בשר ועופות (מחפוד), שרויה ללא קטניות, חדרים מאובזרים: מקרר, קומקום, טלויזיה וכו'...
סדר מרכזי במעמד: הרב יעקב צ'יקוטיא רב העיר מודיעין-מכבים-רעות	סדר מרכזי במעמד: הרב יעקב צ'יקוטיא רב העיר מודיעין-מכבים-רעות	סדר מרכזי במעמד: הרב יעקב צ'יקוטיא רב העיר מודיעין-מכבים-רעות	סדר מרכזי במעמד: הרב יעקב צ'יקוטיא רב העיר מודיעין-מכבים-רעות
ליל הסדר בהשתתפות: הזמר שלמה בר"ם הברירה הטבעית	ליל הסדר בהשתתפות: הזמר שלמה בר"ם הברירה הטבעית	ליל הסדר בהשתתפות: הזמר שלמה בר"ם הברירה הטבעית	ליל הסדר בהשתתפות: הזמר שלמה בר"ם הברירה הטבעית

שיכון חדרים לפי סדר ההרשמה | מחירים אטרקטיביים | אפשרות לפסח 7 לילות במבחר בתי מלון יוקרתיים (***)

לפרטים והרשמה: שמתון נייט: 052-3611441 | פקס: 08-9268663

מועדי השבת תזריע ער"ש מוצ"ש

י-ם	18.20	19.33
ת"א	18.35	19.35
ח'פ"ה	18.27	19.35
ב"ש	18.38	19.35
אילת	18.31	19.33

זמני היום והלימודים היומיים:

משבת תזריע - יום ו'	אופק ת"א
עלות השחר	4.53 - 5.02
זמן הנחת תפילין	5.23 - 5.32
הנץ החמה (מישור)	6.26 - 6.34
הנץ החמה (הנראה)	6.30 - 6.38
ס"ז ק"ש מג"א	8.48 - 8.54
חצות היום	12.44 - 12.46
מנחה גדולה	13.16 - 13.17
שקיעת החמה	19.02 - 18.58
צאת הכוכבים ב'	19.52 - 19.48

דף יומי: סוכה נד - ביצה ה

מועדי השבת מצורע ער"ש מוצ"ש

י-ם	18.25	19.38
ת"א	18.40	19.40
ח'פ"ה	18.32	19.40
ב"ש	18.42	19.40
אילת	18.35	19.38

זמני היום והלימודים היומיים:

משבת מצורע - יום ו'	אופק ת"א
עלות השחר	4.43 - 4.52
זמן הנחת תפילין	5.13 - 5.22
הנץ החמה (מישור)	6.18 - 6.25
הנץ החמה (הנראה)	6.22 - 6.29
ס"ז ק"ש מג"א	8.42 - 8.48
חצות היום	12.42 - 12.44
מנחה גדולה	13.14 - 13.16
שקיעת החמה	19.07 - 19.03
צאת הכוכבים ב'	19.57 - 19.53

דף יומי: ביצה ו - יב כל המועדים לפי שעון קיץ.

לזמנים נוספים בכל הארץ שלח את המילה "זמן" ובקשתך למספר 1315.

לדוגמה: "זמן שקיעה מחר בטבריה" את העלון ניתן למצוא באתר www.yeshiva.org.il ובאתר מודיעין בקטגוריית עלוני שבת ב"מדעי יהודי" www.moreshet.co.il

י"ד העמותה והעורך ער"ד שמואל כהן כתובת: רח" בלוד 3, ת"א טל: 03-5234063, פקס: 03-5234054 דוא"ר: smulady@netvision.net.il דפוס: אקסטרה פרינט 50-54-50-1700

עצמת הייסורים

בפרשתנו כתוב (ויקרא יד לג-לה): "כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אֲחֻזְתְּכֶם".

רש"י על הפסוק מביא את דברי המדרש: "ונתתי נגע צרעת - בשורה היא להם שהנגעים באים עליהם, לפי שהטמינו אמורים מטמוניות של זהב בקירות בתיהם כל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר, ועל ידי הנגע נותן הבית ומוצאן".

ולכאורה יש לתמוה על דבריו, מדוע שה' יגרום לאדם לסבול בשביל שיקבל מטמוניות? אם ה' רוצה לזכות אותנו, שיימצא דרכים אחרות, ולא דרך סבל? ועוד יש לשאול, הרי ידוע שהצרעת היא מגיעה על עבירות, כפי שכתב רש"י כמה פסוקים לפי כן (פסוק ד): "לפי שהנגעים באין על לשון הרע", וא"כ מדוע מקבלים על כך שכר?

ונראה להסביר שאנחנו הרבה פעמים חוטאים, וחושבים שאם חטאנו ה' כועס עלינו, ולא רוצה אותנו. וצריך לדעת שאין זה נכון. ה' מחכה לנו. הוא אמנם מעניש אותנו, אבל אם אנחנו חוזרים בתשובה, לא רק שה' סולח לנו, אלא מחלק לנו מטמוניות. בעומקם של דברים, הייסורים באים אלינו, כדי לזכך אותנו, לגלות את המטמוניות שטמונים אצלנו. בתוך הבית שלנו טמונים הרבה מטמוניות, התפקיד שלנו הוא לגלות אותם החוצה. כדי לממש את הפוטנציאל שטמון בתוכנו צריך לפעמים לעבור צרעת ולסבול. בכל משבר אנו צריכים למצוא את הלידה. זו הסיבה שכיסא היולדת נקרא משבר, ברגעים הקשים ביותר, בכאב הגדול ביותר מתרחשות הלידות הגדולות בעולם. באופן זה ניתן להסביר שהמילה "נגע" של הצרעת, יכול להפוך למילה "ענג", אם הצלחנו להתעצם ולהתגדל דרך המסר האלוהי.

מסופר על ר' עקיבא גדול התנאים שאיבד את 24 תלמידיו, הוא אותו ר' עקיבא שהגמרא מספרת עליו במסכת מכות (כד): שרואה את חורבן בית המקדש, ובשעה שראה את חורבן ירושלים, הוא "מצחק":

פעם אחת היו עולין {חכמי ישראל} לירושלים, כיון שהגיעו להר הצופים קרעו בגדיהם. כיון שהגיעו להר הבית, ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים, התחילו הן בוכין ור"ע מצחק.

אמרו לו: מפני מה אתה מצחק? אמר להם: מפני מה אתם בוכים? אמרו לו, מקום שכתוב בו: (במדבר א) "וזהו הקרב יומת" ועכשיו שועלים הלכו בו ולא נבכה?

אמר להן: לכך אני מצחק... עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה - הייתי מתיירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה, עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה - בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת.

בלשון הזה אמרו לו: עקיבא, ניחמתנו! עקיבא, ניחמתנו!

על סיפור יש לתמוה מדוע ר' עקיבא אומר: "מפני מה אתם בוכים?" הרי זו שאלה מצחיקה.

גם אם יש לך הסבר יפה למה לצחוק, הרי ההבנה הפשוטה היא שצריך לבכות כשרואים שועל יוצא מקודש הקודשים.

אלא שנראה להסביר ר' עקיבא רוצה ללמד אותם, שדווקא מתוך הבכי ניתן לצחוק. רק מי שבוכה יש לו את היכולת והכוונות אח"כ גם לצחוק.

אנו יודעים שתמיד עם הקושי מתגלה הישועה, ועל כך נאמר "עיני במר בוכה ולב שמח". שנזכה בקרוב לראות בישועת ה' הגדולה, ובגאולה השלמה. אמן.

הלל מוצבך רב קהילת בית כנסת מרכזי יד בנימין ורב אולפנת דרכי נעם פתח-תקוה

העלון מוקדש לזכר ולע"נ

ברכה אסתו בת יצחק פרידמן

בלדקובסקי ז"ל,

נפטר ב-ב' בניסן תשס"ו. יהי זכרה ברוך!

העלון מוקדש לזכר ולע"נ

ר' אביגדור בן יעקב שמשון גנץ ז"ל,

נפטר ב-ב' בניסן תשס"ו. יהי זכרו ברוך!

דיני השבוע ומנהגיו

שבת החודש פרשת תזריע

מוציאים שני ספרי תורה. בספר הראשון 7 קרואים בפרשת תזריע. בספר השני מספיר בפרשת בא, "ויאמר ה'... החדש הזה לכם..." (שמות יב, א-ג).

הפטרה: יחזקאל מה – מו. **התימנים:** מתחילים: "כה אמר ה' רב לכם..." (מה, ט). ומסיימים: (מו, יא): "ושמן הין לאיפה". ויש כמו האשכנזים בפסוק י"ח. **האשכנזים:** "כל עם הארץ" (מה, טז), ומסיימים (מו, יח): "לא יפצו עמי איש מאחזתו". **הספרדים** מתחילים (מפסוק יח): "כה אמר ה' בראשון", ומסיימים (מו, ט): "עולת תמיד".

מברכים החודש ניסן

ראש חודש ניסן ביום השלישי.

המולד: ליל שני, שעה 3, 54 דקות ו-9 חלקים.

אין אומרים אב הרחמים ואין מזכירים נשמות.

יום שני, ערב ראש חודש אומרים יום כיפור קטן במנחה ולא אומרים תחנון.

יום שלישי ראש חודש / המאחר לבית הכנסת בהלל

המאחר לבית הכנסת והציבור עומדים בהלל, יאמר אותו תחילה ואח"כ יתפלל (משנה ברורה תכב, טז). כל זה בתנאי שאמר קודם ברכות התורה, ובתנאי שנוטר זמן לקריאת שמע ותפילת שמונה עשרה. העומד בפסוקי דזמרה והגיעו ציבור להלל – יפסיק, ויאמר עם הציבור, אבל בלא ברכה (שם במשנה ברורה). המאחר ואמר הלל עם הציבור, ואחר כך נודמן לו מנין שבו התפלל, רשאי לומר שוב הלל בלא ברכה.

ברכת הלבנה: מליל שיש, ד' בניסן ועד ליל שני, י"ד בניסן.

כשמברך הברכה אינו פונה אל הלבנה, אלא פניו לכיוון שמתפללים (כוון ירושלים) ונותן עיניו בה ומברך, וכתב המגן אברהם (שם ס"ק ח), כי יסתכל בה רק פעם אחת ואח"כ אסור להסתכל בלבנה.

פרשת החודש

קרואים פרשת החודש בסמוך לחודש ניסן (או בראש חודש כששבת חלה בראש חודש ניסן), מפני חשיבותו של ניסן שהוא ראש לכל החודשים, כפי שקוראים פרשה זו (שמות יב, ב) "החדש הזה לכם ראש חודשים, ראשון הוא לכם לחודש השנה". אמרו על ניסן כי הוא מלך לכל החודשים, וכן כתב בעל הטורים על פסוק זה: "החודש הזה לכם" – "לכם" – אותיות מלך. עוד אמרו בספרי קבלה וחסידות, כי שמו המקראי של חודש ניסן – חודש האביב, 'אביב' בנוטריקון 'אב י"ב' – אב ל"ב חדשי השנה (הקדמה לשערי צדק, טעמי המנהגים עמ' רה ועוד).

התפילות בחודש ניסן

רובו של חודש ניסן נתברך בימים של קדושה. בראש חודש ניסן הוקם המשכן (שמות מ, יז). טרם הקמת המשכן הקהיל משה את העם: "ויעש משה כאשר צוה ה' אתו, ותקהל העדה אל פתח אהל מועד" (ויקרא ח, ד). מפרש יונתן בן עוזיאל שהקהל היה 'בעשרין ותלתא וימין לירחא דאדר לתרע משכן זימנא' (שם) ופירוש יונתן מרחיב ומסביר: "עייני ברש"י שפרשה זו נאמרה ז' ימים קודם הקמת המשכן וכו', והקמת המשכן היה יום א' דר"ח ניסן וח' ימי מילואים, נמצא שמשוחת אהרן ולביתם בכ"ג... כל יום, מכ"ג באדר, הוקם המשכן ופורק ורק בראש חודש ניסן הוקם ונשאר על תילו. לכן, יש הנהגים כבר בשבעת ימי המילואים "לחגוג" את ימי ניסן והקמת המשכן ולא לומר תחנון.

בא' בניסן הוקם המשכן. כאמור בפרשת נשא (במדבר ז) הביאו שנים עשר נשיאי שבטי ישראל את קרבותיהם בחנוכת המזבח עם הקמת המשכן. וכלל הוא, כי יום שאדם מקריב בו קרבן, הוא נוהג בו יום טוב. נשיא ליום, נשיא ליום הביא את קרבנו ויומו נחשב יום טוב לכל השבט. הרי שנים עשר ימים. י"ד בניסן, שבו הקריבו את קרבן הפסח, אף הוא יום טוב בגלל קרבנו. ושבעת ימי הפסח (ובחול"ל שמונה ימים) ימי חג הם. והיום שלאחר החג הוא אסרו חג,

שגם בו נוהגים יום טוב (שולחן ערוך אורח חיים סימן תכט סעיף ב). הרי שרוב החודש יצא בקדושה, ויתירה מזו הובא בכף החיים (ס' תכט ס"ק כא) שחנוכת בית המקדש שלעתיד לבוא יהיה שבעה ימים לאחר החג – כך שימי כל החודש הם בקדושה.

לכן נוהגים בכלול מנהגים של ימים בקדושה: כל חודש ניסן אין אומרים תחנון, ובמנחה בשבת אין אומרים "צדקתך". אין מספידים בו ואין אומרים צידוק הדין. כן אין קובעים בו תענית, אבל הבכורות מתענים בערב פסח, וחתן מתענה ביום חופתו אפילו בראש חודש ניסן (מפני שהוא יום תענית צדיקים, שמתו בו נדב ואביהוא, ראה שולחן ערוך אורח חיים סימן תקפ), וכן מתענים בו תענית חלום.

אף שאין אומרים תחנון בחודש ניסן, נוהגים האשכנזים לומר א-ל-א-ל-א-ל אפיים' (בשני וחמישי) ו"למנצח... יענך...". אבל בעדות המזרח אין אומרים אותם בכל יום שאין אומרים בו תחנון (כף החיים).

הספרדים לא מתוודים כל חודש ניסן בקריאת שמע שעל המיטה (שולחן ערוך תכט, ב)

פרשת נשיא היום

החל מראש חודש ניסן, היום שבו הוקם המשכן, התחילו נשיאי ישראל להקריב קורבנות במשך 12 יום, נשיא ליום. על כן יש הנהגים להקריב מראש חודש, עד י"ג בניסן, בכל יום נשיא של אותו יום מחנוכת המזבח (משנה ברורה תכט, ח). ביום הראשון מתחיל: "יהי ביום כלות משה..." (פרשת נשא. במדבר ז, א) וממשיך: "יהי המקריב ביום הראשון...", וכך ממשיך כל יום עם הנשיא של אותו יום. ביום י"ב מסיים לקרוא את פרשת נשא. ביום י"ג מתחיל בפרשת בהעלותך ומסיים ב: "כן עשה את המנורה" (במדבר ח, ד). בקהילות החסידים אף נוהגים לקרוא אותם בספר תורה.

גם הקוראים מתוך ספר תורה יקראו בלא ברכה. בימי שני וחמישי נוהגים לקרוא בטרם החזרת הספר להיכל, ובשבת וראש חודש ניסן לאחר תפילת מוסף.

שבת פרשת מצורע

הפטרה: "וארבעה אנשים מצורעים". (מלכים ב' ז, ג).

אין אומרים אב הרחמים ואין מזכירים נשמות.

במנחה אין אומרים "צדקתך".

זריזים מקדימים למצוות – יוצאים מבית הכנסת אחר תפילת מוסף לברכת האילנות.

ברכת האילנות

שולחן ערוך: "היוצא בימי ניסן וראה אילנות שמוציאין פרח, אומר: 'ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם, שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות (טובים) להינות בהם בני אדם'".

(שולחן ערוך, אורח חיים, סימן רכו סעיף א – ע"פ ברכות מג, ב). ומברכים אותה רק פעם אחת בשנה. מברכים ברכה זו על עצי פרי ולא על אילני סרק. ומוטב לברך על אילנות רבים, ולפחות על שני אילנות.

אף כי זמן הברכה הוא בחודש ניסן, מוטב לברך אותה מיד בתחילת חודש ניסן, כי זריזים מקדימים למצוות. ועוד, אף שזמנה הוא בניסן, אין היא נחשבת למצוה שהזמן גרמה, ולכן אף נשים מברכות אותה. בגמרא ובשולחן ערוך אמרו לברך ברכה זו בחודש ניסן, אבל במשנה ברורה (שם רכו, ס"ק ב) כבר כתב, שכן טבעם של אילני פירות שהם מלבליים בארצות החמות בחודש ניסן, ולמעשה אפשר לברך ברכה זו גם בחודש אחר, אם רק אז ראה את לבלובם. אבל אחרים כתבו (ראה ברכי יוסף ס' רכו ועוד). כי דווקא בחודש ניסן מברכים ברכה זו.

יש אומרים שאין מברכים ברכת האילנות בשבת, שמא יבוא לתלוש מן האילן או לטלטל את הפרח כדי להריח בו, אך יש שאמרו לברך ברכה זו בשבת, כדי להשלים למניין מאה ברכות.

תפילה רהוטה

חובת הדיוק בקריאת שמע – המשך

קוראים את הפסוק הראשון של קריאת שמע בקול רם, כדי לעורר את הכוונה. נהוג לכסות את העיניים בכף יד ימין, כדי להסיח את הדעת מהסובב אותנו ולהתרכז במלוא תשומת הלב בתוכן הפסוק ושלא יסתכל בדבר אחר ויסיח דעתו. לאחר מכן אומרים בלחש: "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". גם בפסוק זה יש לכוון היטב את פירוש המילים.

בעת אמירת הפרשה הראשונה של קריאת שמע, לא ירמוז לאחרים בעיניו או בידיו וכדומה. אסור לרמוז אפילו לצורך דבר מצוה. בפרשה השניה של קריאת שמע מותר לרמוז לצורך מצוה.

מי שקרא כבר את קריאת שמע, כאשר הוא שומע את הציבור קוראים את קריאת שמע, צריך לקרוא עמהם את הפסוק הראשון, כדי לא להיראות כמי שאינו רוצה לקבל עול מלכות שמים עם חבריו. זמן קריאת שמע

יש לקרוא קריאת שמע פעמיים ביום: "בשכבך ובקומך", בלילה ובבוקר. משנה תחילת ברכות: **קריאת שמע ערבית** מתחיל משה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן, כלומר, צאת הכוכבים. לגבי סוף זמנה, נחלקו הדעות, וההלכה נקבעה כדעת חכמים שאומרים עד חצות הלילה. (שם, ובגמ' ט).

אם הקדים וקרא לפני צאת הכוכבים, פחות מ-18 דקות אחרי שקיעת החמה, לא יצא ידי חובה ועליו לחזור ולקרוא, כל קריאת שמע, בזמנה.

קריאת שמע בבקו: העדיפות: לקרא קריאת שמע זמן קצר קודם הנץ החמה, כך שמיד שכשיסיים את ברכת "גאל ישראל" יתחיל בתפילת העמידה. קריאה באופן זה נקראת "ותיקין" (ברכות ט). (רמב"ם, הל' ק"ש א, יא-ג). אם קרא קודם עלות השחר – לא יצא ידי חובתו, ואף לאחר שעלה עמוד השחר נחלקו התנאים (ברכות ט): אם צריך שיהיה אור (מהשמש) שניתן לזהות בו דברים שונים, ולהלכה נפסק בשולחן ערוך (או"ח נח, א) שצריך שיהיה אור שניתן לזהות את חברו ממרחק ארבע אמות.

סוף זמן קריאת שמע הוא לאחר שלוש שעות זמניות, ולאחר מכן אין לו שכר של קורא בזמנה, אלא הוא כאדם הקורא בתורה (משנה ברכות א, ב, בגמרא שם ט: ובשו"ע או"ח נח, ו). במחלוקת לגבי זמן קריאת שמע, יש שנקטו שחובה על כל אדם להחמיר, משום שספיקא דאורייתא לחומרא (הרב אליעזר מלמד בפניני הלכה) – סוף זמן קריאת שמע – מג"א [מגן אברהם], ויש שנקטו שההלכה כמקלמן בזה הן מפני שכן מנהג העולם וכן דעת הגר"א והחזו"א – סוף זמן קריאת שמע – גר"א [הגאון מוילנא]. לכתחילה חייב להקדים לקרוא קריאת שמע כמה שיכול (משנה ברורה שם).

הדיוק

קריאת שמע נאמרת בדיק רב ובדקדוק גדול. יש להקפיד שלא תבלע הברה אחת בשניה. יש להפסיק מעט לפני מילה שתחילתה דומה לסוף המילה שלפניה. הקורא את קריאת שמע, צריך להשמיע לאוזניו את המילים שהוא מבטא בשפתי.

"ואהבת" את ה'... "אהבת" בעבר. "ואהבת" בעבר. "ואהבת" צווי בהווה ובעתיד. המילה: **"דברת"** היא פעולה שנעשתה בעבר. בקריאת שמע הכוונה היא לפעולה בעתיד, לכן נוספה האות "ו". ובכל זאת, כדי לקרוא נכון ובצורה רהוטה כיצד נבחין האם האות "ו" שנוספה לפני הפועל היא "ו" ההיפוך או ו' החיבור, ועדיין תחשב ללשון זמן עבר? כדי להבחין ביניהם יש לבדוק את מקום ההטעמה, האם זה

מלעיל או מלרע?

אם ההטעמה לא השתנתה, והיא **מלעיל**, הפועל נשאר בעבר. אם ההטעמה היא מלרע – בהברה האחרונה של המילה, הפעולה הפכה מעבר לעתיד. "דברת" בעבר, "ודברת" בעבר, "ודברת" בעתיד.

כך יש לומר

"ושנתתם" "ודברת" "וקשרתם"
"וכתבתם" "ונרתת" "ואספת"
ואכלת" – במלרע.

מקום בפרשה יהושע לביא – מדרוך טיולים

זאת תורת המצורע

"אדם כי יהיה בעור בשרו שאַת או ספחת או בהרת" בתקופה ההלניסטית, בחסות תלמי מלך מצרים, תורגמה התורה לשבעים לשון (מגילה ט), אין בידינו שבעים תרגומי תורה, אולם בין התרגומים ששמרה הכנסיה הנוצרית, ישנו אחד שזמנו פחות או יותר תקופת תלמי המלך, והוא מכונה 'תרגום השבעים'.

בשם מגבלות השפה ובשל ההבדלים שבין שפה לשפה הנובעים מהתרבות המקומית, תרגום טקסט הוא בהכרח מעשה של פרשנות. תופעה זו מופיעה כבר בגמרא, על אחד ההבדלים נעמוד כאן.

הצרעת אותה מתארת התורה אינה מחלה, אלא אות אלוקי הבא להתריע בפני החוטא. מתרגמי התורה שלא הכירו את אותה צרעת, ולא מצאו מונח זהה בשפתם, השתמשו במילה אחרת וזו הפכה לתחילתה של טעות נוראה.

מיטת טיפולים בית חולים הנסן

קיימת מחלה זיהומית כרונית הנגרמת על ידי החיידק 'מיקובקטריום לפרה', שפוגעת בעיקר בעור ובעצבים הפריפריים.

מחלה זו נראית לעין כאוסף כתמים על העור.

תרגום השבעים תרגם את הצרעת הleprosy.

לאורך הדורות נחשבה המחלה כחשוכת מרפא, ובשל היותה מדבקת, שוכנו החולים במושבות מבודדות (קיימות עד היום בהודו), במנזרים סגורים

(בירושלים היו כמה) והאדם הבריא נטה להתרחק מהם.

בשנת 1873 גילה רופא נורבגי בשם ארמור הנסן את החיידקים מחוללי המחלה, ומאז היא נקראת על שמו.

המחלה עדין קיימת והיא גם מדבקת (בזיהום טיפתי שמקורו המערכת הנשימה העליונה), כיום ידועים בארץ כ-200 חולים ומידי שנה מתגלים מספר נוספים. אבל 95% מהאוכלוסייה נחשבת מחוסנת, גם החולים בה מתרפאים באמצעות טיפול אנטיביוטי.

מאז שנת 1887 ועד לפני שנים מעטות טופלו חולי הצרעת בבית החולים הנסן הירושלמי, שבשכונת טלביה, כיום הם מטופלים בקהילה, וקמפוס הנסן הציורי הפך למתחם המשלב לימודי אמנות ותצוגות מסוגים שונים.

בית החולים הנסן שוכן בפנינת הרחובות מרכוס וגדליה אלון מתחת לתיאטרון ירושלים ובסמוך לבית הנשיא.

בקומת הקרקע מוצגות תערוכות שונות, בשני החדרים שבצד שמאל מוצגים המחלה ותולדות בית החולים. הכניסה חופשית בשעות הלימודים.

בימים בהם נחשבה המחלה כחשוכת מרפא, היו החולים מבודדים. בשו"ת אגרות משה (או"ח א ד) מופיעה שאלה בדבר לקיחת תפילין לבית חולים שכל הציוד היוצא ממנו נשרף מחשש להדבקות במחלות, והוא פוסק לאסור.

אך לא איש כר' אריה לוי שירתע מהמחלה. נוהג היה לבקר אותם ולדאוג לצרכיהם כשם שדאג לאסירי ירושלים. ר' אריה ידע שחשיבותה של התמיכה הרוחנית אינה נופלת מהתמיכה הגשמית, ורמז לכן בפסוק "אדם כי יהיה בעור בשרו שאַת או ספחת או בהרת ויהיה בעור בשרו לנגע צרעת והוא אַל אהרן הפכה".